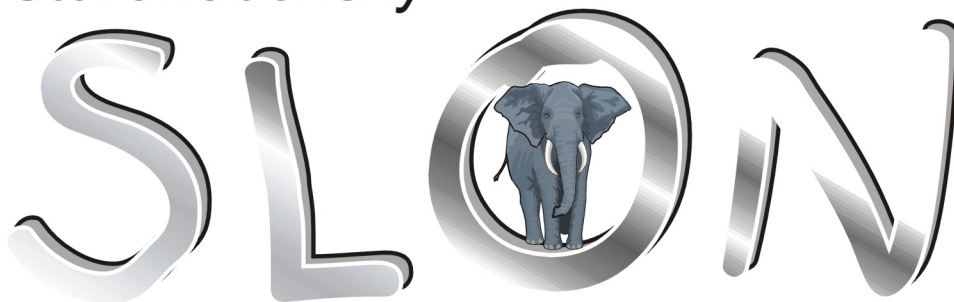

Starohobezský

S L O N

leden
2014

K

Í

N

Od prvního ledna nám začal nový rok. Jako vždy ho očekáváme s nadějí; a to bez výjimky mladí, staří, chlapani, dívky, všichni věříme, že rok 2014 bude úspěšnější než rok předchozí.

D

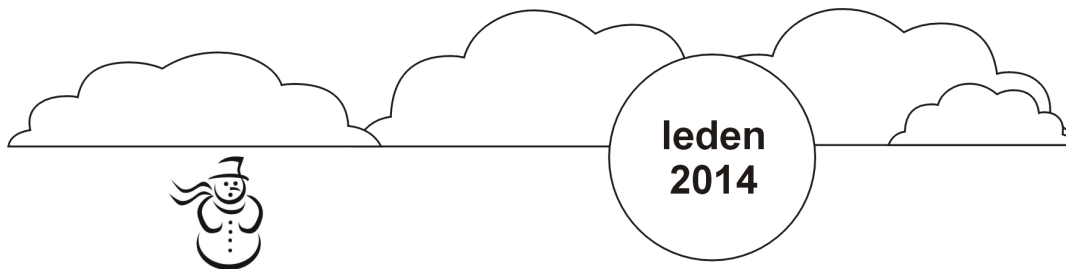
Nás v lednu čeká především pololetní vysvědčení a následující jednodenní prázdniny. A nesmíme zapomenout, že 28. ledna vyrážíme za kulturním zážitkem do jihlavského divadla. Učte se a nezapomínejte i na zábavu!

O

V

Ú

Váš Slon

leden
2014

Osmáci se podívali z okna...

Jiří: Když se podívám z okna svého pokoje, vidím řadu nízkých zelených smrčků, ze kterých kapou maličké, ale zářivé kapky rosy. Všude je šero, obloha se mračí a silný vítr pročešává trávu. Třešně za plotem jsou úplně holé a s jejich větvemi si pohrává vítr. Je vidět, že přichází zima.

Pavla: Z okna mám nádherný výhled. Vidím našeho kocoura, který sedí na okně, a oči, jimiž se na mě dívá, se mu lesknou jako hvězdičky na obloze. Za silnicí se rozléhají dvě zahrady obklopující starý dům. Jedna je hezky udržovaná, ta druhá vypadá jako strašidelná džungle. Mezi urostlými stromy a rozsáhlým křovím se pase malé stádo ovcí. Za zahradou a lánem pole se rozprostírá starý vzrostlý les, přes který se každé ráno prodírají sluneční paprsky přímo do našeho okna.

Anna: Jsem daleko od rušných měst a od všech divných lidí. Jenom tichá krajina a uprostřed malá ves. A v té vsi domeček jako pěst. Kouknu z okna a vidím na zelené trávě krásnou kočku, bílou a třpytivou jako sníh. V dále jehličnaté lesy, které si oblékají zimní kožíšek. V té tiché krajině se nachází i ulehle políčko, jež zatím pláče a těší se na jaro, až na něm budou pěstovat plodiny. Obloha se mračí, zlobí, brečí a padají z ní střípky slz, které se zachytávají na zemi, po níž málokdy přejedou krásná auta. Jenom tichá ves, ve které se nic neděje. Je to jako kdyby všichni vypustili duši. Ticho, chlad a zimní počasí mě hřejí, ba dokonce pálí u srdce.

Matěj: Z okna vidím šklebící se silnici, po níž jezdí rychlá auta. Před oknem roste smějící se strom a vedle něho krásně voňavá tráva. O kousek dál je rybník a v něm modré vodní vlnky. Vedle rybníka slyším šumivé vysoké stromy, které se třesou do rytmu větru. Když se podívám na oblohu, spatřím smutné mraky, které se chystají k pláči. Za nimi se skrývá krásně zářící životadárné slunce.

Tomáš: Když se podívám z okna, vidím bezbarvé sklo. Vidím poměrně nejasně, protože mi ve výhledu brání matčiny stupidní květiny, které má na parapetě. Za oknem poletují bílé sněhové vločky, jež dopadají na zmrzlou, stále ještě zeleně zbarvenou trávu. Vidím, jak po silnici, která je za naším plotem, jde muž. Právě zakopl o zlatožlutý světlý kámen. Vidím také domy a kostel. Dále jabloň, za ní další jabloň a pak vrbu. Na venkovní parapet skočila kočka. Lekl jsem se. Raději od okna mizím.

tlisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz
www.skolahobzi.cz